NOORD-BRABANDER.

NOMMER 21. 's BOSCH. DONDERDAG, 17 FEBRUARIJ 1831.

Polen.

WARSCHAU, 3 *February*.

De nationale regering heeft eene proclamatie aan de Polen uitgevaardigd, in welke zij hare bij het besluit van den rijksdag op den 29 gebeurde benoeming, verkondigt, en tevens verzekert, dat een onverzettelijk streven naar onafhankelijkheid al hare daden besturen zal.

[illegible] publiek gemaakte verslag van den financie-minister, graaf *Jelski*, bedragen de geraamde staats-inkomsten over 1831 de som van 133,112,696 gulden 19 gr. en de uitgaven 127,189,618 gl. 7 gr.; zoodat er een overschot van 10,923,018 [illegible] zou blijven.

Frankrijk.

PARIJS, 8 *February*.

[illegible] avond partij bij den minister van buitenlandsche zaken geweest. Er waren onderscheidene staatsgezanten tegenwoordig, onder anderen ook de belgische zaakgelastigde.

De belgische afgevaardigden zijn zeer minzaam bij den Koning en de koninklijke familie ontvangen. Men beweert, dat, zoo de zaak alleen van den Koning en zijn gezin afhing, de belgische kroon voor den hertog van Nemours nog wel zou aangenomen worden.

De *Constitutionnel* zegt, dat tot dus verre de weigering nog geenszins op eene officiële wijze beslist is. De belgische deputatie is heden met de heeren *de Celles* en *Rogier* bij den minister van buitenlandsche zaken geweest. Men zegt, dat er breedvoerig over de verkiezing van den Koning der Belgen gesproken is, en dat prins *Karel* van Napels in aanmerking is gebragt. Die zou, [illegible] met de jonge prinses *Maria* van Frankrijk kunnen troonen [illegible], zegt de *Constitutionnel*, van voordeelen: die de Belgen in dit geval zouden te beurt vallen, [illegible] is, dat zij geen gedeelte der schuld van Holland zouden behoeven over te nemen, en Maastricht, Antwerpen en de vesting Luxemburg aan hen zouden afgestaan worden. De belgische commissarissen moeten echter verklaard hebben, dat zij alleen in last hadden, om over den hertog van Nemours te handelen, en [illegible] de zaak nog eenige dagen [illegible]

Van den 9.

De kardinaal *Cappellari* is, volgens eene zoo even aangekomene telegrafische depeche van Lyon, tot Paus verkozen. Deze Paus is den 16 sept. 1765, te Belluno, in het Lombardijsch-Venetiaansch koningrijk geboren, en derhalve 65 jaren oud. *Leo XII* had hem, in 1825, tot kardinaal benoemd.

Dezelfde telegrafische depêche, welke de verkiezing van den Paus heeft aangebragt, deelt insgelijks de tijding mede van eenen opstand, die, te gelijker tijd te Reggio, Modena en Bologne uitgebarsten zou zijn. De opstandelingen, welke de driekleurige kokarde hadden opgestoken, hadden nergens tegenstand gevonden dan te Modena, waar zij, bij het afzenden der depêche, met de troepen des hertogs handgemeen waren.

(*Journal des Débats.*)

— Een ander blad, hetwelk de weigering der belgische kroon voor den hertog van Nemours als stellig opgaf, spreekt er heden minder over. Volgens hetzelve, denkt men, dat de belgische commissarissen in deze week eene plegtige audientie bij den Koning bekomen, en terwijl hoogstdezelve op den troon gezeten is, de benoeming van den hertog van Nemours overhandigen zullen. Men beweert thans, vervolgt dit dagblad, dat de weigering nog niet formeel beslist is, en te Parijs nog tijdingen van de londensche conferentie verwacht worden.

Belgie.

BRUSSEL, 3 *February*.

NATIONAAL CONGRES.

Zitting van den 7 february.

Het proces-verbaal wordt gelezen en goedgekeurd.

De heer *Raikem* heeft het woord om een rapport uit te brengen over de artikelen 36 en 37 der grondwet. De centrale sectie was van gevoelen om de artikelen 36 en 37 weg te laten; maar indien het congres daaromtrent anders besliste, zou de centrale sectie de volgende redactie voorstellen:

Art. 36. «De Koning mag niet trouwen zonder de toestemming der kamers. Bij gebrek aan hare toestemming, zullen de afstammelingen, uit dit huwelijk gesproten, geene opvolgers van den troon kunnen zijn.

»De leden der koninklijke familie, in de orde der opvolging van den troon, mogen geen huwelijk aangaan, zonder autorisatie van de wetgevende magt.

»Het huwelijk van een derzelver leden, zonder deze autorisatie aangegaan, brengt het vervallen mede van alle regt tot opvolging op den troon, zoo voor hem, die hetzelve heeft aangegaan, als voor zijne nakomelingen.»

Art. 37. Bij gebrek aan mannelijke nakomelingen van N., zal hij, met de toestemming der beide kamers, op de wijze door het volgende artikel voorgeschreven, zijnen opvolger mogen benoemen, enz.

«Indien er, op de hierna te meldene wijze, geene benoeming gedaan is, zal de troon vacant zijn.»

De heer Robaulx. Gisteren heeft men eene redactie van art. 37 verworpen; maar men heeft niet voor de vernietiging gestemd. Heden stelt ook de centrale afdeeling de vernietiging voor. Ik stem tegen de vernietiging.

De heeren *Jottrand*, *Legrelle* en anderen nemen deel aan eene discussie, welke zich tot het onderwerp der discussie van gisteren bepaalt.

De heer *Destriveaux* verheft zich met kracht tegen het artikel der centrale sectie.

Men brengt het artikel der centrale sectie in omvraag. Er bestaat eenige twijfel.

Het eerste gedeelte van het artikel, betrekkelijk het huwelijk des Konings, wordt in omvraag gebragt en verworpen.

Het tweede gedeelte wordt in omvraag gebragt en verworpen.

Art. 37. *Bij gebrek aan afstammelingen*, enz. (Aangenomen.)

De heer *Lebeau* stelt, namens de centrale afdeeling, voor, om den hertog van Nemours meerderjarig te verklaren. De vergadering beslist, dat deze vraag heden niet zal bediscutieerd worden.

De heer *Cornet de Grez* verzoekt zijn ontslag als lid van het congres.

De heer *Lebeau* geeft lezing van veranderingen der artikels van de grondwet.

Mijnheer de president. Eenige leden hebben verzocht, om over de grondwet in haar geheel te stemmen; ik zou wel wenschen het gevoelen der vergadering te kennen.

De heer *Fleussu* zegt, dat men over het geheel niet kan stemmen.

Wordt besloten, dat men over het geheel niet zal stemmen.

De heer *Jules Frison* doet een voorstel betrekkelijk de mijnen. Hetzelve wordt naar de sectien verzonden, en zal gedrukt en rondgedeeld worden.

De heer *Osy* doet het volgende voorstel: Ik verzoek, dat het diplomatiek comité de tijdingen mededeelt, welke het van Parijs mogt ontvangen hebben. Indien mijne correspondentien zich niet bedriegen, schijnt het zeker, dat Frankrijk ons den hertog van Nemours niet zou weigeren. Indien ik wel onderrigt ben, zou Engeland Frankrijk gesommeerd hebben, om zich te vereenigen met de verklaring van uitsluiting, welke de vijf Mogendheden onderling hebben uitgesproken.

De heer Nothomb. Het is bij toeval, dat ik de eer heb, het orgaan van het diplomatiek comité te zijn. De gezegden van den heer *Osy* berusten op twee brieven van koophandel, welke de heer *Osy* mij dezen morgen heeft medegedeeld. De tijding der verkiezing van den hertog van Nemours is door de telegraaf en door eenen koerier overgebragt. Maar het comité heeft geene communicatie ontvangen. Gisteren heeft een onzer secretarissen, die te Parijs is, ons geschreven, dat de aanneming niet twijfelachtig was. De heer *de Celles* heeft hetzelfde geschreven. Bij den heer *Bresson* is een koerier aangekomen met eene depêche van Londen. Men beklaagt zich in deze depêche, dat de wapenstilstand niet is nagekomen. De heer *Osy* heeft ons gesproken over een protest van den 2 februarij; hij schijnt dus beter onderrigt te zijn dan wij. Men zegt openlijk, dat het diplomatiek comité eenen brief van Parijs ontvangen had, welke het congres zou aansporen, om de deputatie niet te doen vertrekken; dit gezegde, mijne heeren, verklaar ik u, is valsch,

De heer *Vandenbiest*: Niet alleen is de aanneming niet twijfelachtig, maar de heer *de Celles* schrijft, dat zij zeker is; hij zegt zelfs dat het zeker is, dat er geen oorlog zal plaats hebben (Bravo! Bravo!)

De heeren *Vandenhove*, *Lecocq*, *Ferd. Meeus*, *W. de Merode* en *de Quarré* doen het volgende voorstel: de leden van het congres verbinden zich op hunne eer om Brussel niet te verlaten, alvorens van de deputatie tijdingen te hebben ontvangen.

De heer *Lecocq* ontwikkelt in weinige woorden dit voorstel.

De heer *Wyvekens* verzoekt, om zijne gezondheid, zijn ontslag als lid van het congres.

Er wordt eene discussie gehouden om te weten of het congres voor acht dagen zal uiteen gaan. Er wordt bepaald, dat er morgen zitting zal zijn.

Er wordt eene andere discussie over de grondwet gehouden. Eenige leden willen dezelve aanstonds doen afkondigen. Er wordt, na eenige aanmerkingen van den heer *Lebeau*, bepaald, dat zij nog niet zal afgekondigd worden.

Men brengt het voorstel van de heeren *Lecocq*, *Vandenhove*, enz. in omvraag.

Men gaat over tot het appel nominaal. 75 vóór, 26 tegen.

De heer president vraagt of de minderheid door de meerderheid gebonden is.

De heer *de Robaulx* zegt, dat de meerderheid altoos de minderheid bindt.

De zitting wordt verschoven tot morgen.

(*Zie de zitting van den* 8 en 9, *in ons vorig nommer.*)

Zitting van den 10.

De heer *de Gerlache*, presideert, gedurende de afwezendheid van den president, bij voortduring de vergadering.

Een paar leden vragen, om verschillende redenen, voor eenige dagen verlof tot afwezendheid, hetwelk hun wordt toegestaan.

De heeren *[illegible]*, *Martens*, *Hellemans*, en *Moerman d'Haerlebeke*, berigten het congres, dat zij voor hunne benoeming als leden van hetzelve bedanken.

De heer *Osy* stelde voor, aan het provisioneel gouvernement mededeeling van het protocol der londensche conferentie van den 7 februarij, hetwelk den vorigen dag bij hetzelve moet ingekomen zijn, te vragen.

De heer *de Brouckere* meende, dat deze vraag aan het diplomatiek comité behoorde te worden gedaan.

De heer *de Robaulx*: Daar zijn lieden, die behagen scheppen in [illegible] geruchten te verspreiden, en ongerustheid onder het volk te zaaijen. Wij moeten ons niet laten misleiden. Het protocol, waarvan de heer *Osy* ons gesproken heeft, behelst, naar men zegt, dat de Mogendheden zich onderling verbonden hebben, om noch den hertog van Nemours, noch den hertog van Leuchtenberg, noch eenig lid hoegenaamd van de familie der vijf Mogendheden op den belgischen troon te dulden. Indien dit zoo is, wordt bij dat protocol, een wezenlijke daad van inmenging daargesteld; wij hebben dus niet noodig, dat dit protocol ons worde medegedeeld, om tegen hetzelve te protesteren. Wat gaat ons het al of niet bestaan van het protocol aan? Het is, wanneer wij ons zelven gelijk willen blijven, onze pligt, hetzelve te [illegible]. Ik ben er echter niet tegen, dat de behoorlijke explicatien aan het diplomatiek comité gevraagd worden.

De heer *Lebeau*: Zoo men geen onrust onder het volk moet zaaijen, zoo moet men het volk ook niet in eene valsche onzekerheid laten. Wij moeten de daadzaken voor hetzelve niet ontveinzen, de zwarigheid van onzen toestand niet verbergen. Het volk heeft er belang bij, om te weten, wat de kabinetten besloten hebben; de vraag tot mededeeling van het protocol van den 7 sleept geene verpligting na zich, om ons aan de beslissing der mogendheden te onderwerpen. Gezegd protocol is niet alleen door de vertegenwoordigers van het heilig verbond, maar ook door den vertegenwoordiger van Frankrijk geteekend, welks oogmerken ons belang is te kennen, ten einde het land wegens den waren staat der zaken in te lichten. Ik vraag dus dat het diplomatiek comité uitgenoodigd worden mag, om ons mede te deelen of het tijdingen van Londen of Parijs ontvangen heeft.

De heer *van de Weyer*, president van het diplomatiek comité, daartoe door den president uitgenoodigd, beklimt het spreekgestoelte en zegt:

«Mijne heeren. Eerst heden op den middag, kort na mijne terugkomst uit Antwerpen, heb ik vernomen, dat het comité eene mededeeling van lord *Ponsonby* bekomen had. Na inzage dezer mededeeling heb ik met mijne ambtgenooten beraadslaagd, wat in dezen te doen, en wij zijn eenstemmig van gevoelen geweest, dat wij deze mededeeling aan den lord moesten terug zenden, hetgeen wij dan ook gedaan hebben. Wij hebben daarenboven lord *Ponsonby* verklaard, dat noch het congres, noch het diplomatiek comité, noch het provisioneel gouvernement eenige mededeelingen te ontvangen hadden, als van de belgische deputatie te Parijs. Gij ziet, mijne heeren, dat wij ons vorig gedrag getrouw gebleven zijn, aangezien wij geweigerd hebben, om in eenige betrekkingen over de keuze van een opperhoofd voor den staat met mylord te treden.

»Ik heb mij, bij deze gelegenheid, niet kunnen wederhouden van mijne verwondering te kennen te geven, ziende, dat het protocol, waarvan wij mededeeling hadden ontvangen, slechts door lord *Ponsonby* alleen geteekend was. Ik was te meer daarover verwonderd, daar gezegd protocol reeds aan meer lieden was medegedeeld geworden, alvorens het diplomatiek comité er kennis van droeg, en daar de haast, met welke men den inhoud van dat stuk trachtte te verspreiden, mij doet gissen, dat daaraan een herdenken aan vervlogen hoop gehecht is.

»Het onmiddellijk terugzenden van het protocol komt mij voor, door de beslissing van het congres ten vollen geregtvaardigd te zijn. Het congres heeft eene deputatie naar Parijs gezonden, om de kroon den zoon van *Lodewyk Filips* aan te bieden; van deze deputatie alleen moeten wij derhalve antwoord ontvangen, omdat zij alleen in staat is, ons het besluit van dien Koning officieel bekend te maken.

»Ik zal daarbij voegen, dat eenige agenten in zeker opzigt, officiele mededeelingen ontvangen hebben, waarbij zij aangeraden worden, om geen geloof te hechten aan eenige documenten, betrekkelijk de aanneming of de weigering van het fransch kabinet, welke hun mogten geworden. Dat men daaruit de geloofwaardigheid beoordeele van het protocol van den 7 februarij waarvan de heer *Ponsonby* overbrenger is.

»Het congres wachte met vertrouwen het antwoord onzer afgevaardigden af, en gedrage zich intusschen gelaten en standvastig ten einde geene ongerustheid onder het volk te verspreiden, welke de gewigtigste gevolgen zou kunnen hebben.»

De heer *Lebeau*: Het diplomatieke comité heeft ons wel kennis gegeven van den brief van den heer *Sebastiani* over de uitsluiting van den hertog van Leuchtenberg; waarom dan ook niet van dit protocol? Het was niet door den heer *Bresson* (den franschen commissaris) geteekend; maar het protocol van den 20 januarij ook niet; en dit is ons evenwel medegedeeld geworden. De heer *van de Weyer*: De brief van den heer *Sebastiani* werd alleen op aandrang van het congres medegedeeld, en toen het protocol van 20 januarij inkwam, bevond zich de heer [illegible] niet te Brussel. De heer *Osy*: [illegible] immers zijn plaatsvervanger [illegible] toch maar zoo, dat lord *Ponsonby* en de heer *Bresson*, [illegible] agenten van de gevolmagtigden te Londen zijn, [illegible]lyk eene *officiele* mededeeling kunnen doen. Voorts moet ik doen opmerken, dat op het protocol van 7 februarij, al werd het medegedeeld, geen besluit van het congres zou kunnen vallen, vermits men eerst antwoord van Parijs moet afwachten. De heer *Jottrand*: Het protocol van 20 januarij werd ons medegedeeld, ofschoon het alleen door lord *Ponsonby* geteekend was. Het congres heeft dadelijk geen besluit op het protocol van 7 februarij te nemen, maar het behoort bekend gemaakt te worden, om te weten, hoe de zaken staan, en [illegible] zich in de zaak van den hertog van Nemours hebben [illegible]. De heer *van de Weyer*: Het protocol van [illegible] medegedeeld, omdat het congres [illegible] ge onzer hebben gesproken van de zekerheid, dat de kroon door den hertog van Nemours zou worden aangenomen; maar die zekerheid ontleenden wij, gelijk wij zeiden, uit onze overtuiging, niet uit officiele stukken. De heer *Jottrand*: Als die overtuiging echter ongegrond wordt bevonden, zou het nuttig kunnen wezen, dat het congres wist, hoe eenige leden der provisionele regering en van het diplomatieke comité hunne overtuiging ligtvaardig vestigden op stukken, die geene zekerheid hebben. De heer *Lebeau*: Het stond den heer *van de Weyer* vrij, om de benoeming van den hertog van Nemours te bevorderen; maar ik geloof, dat en het diplomatieke comité en de provisionele regering bedrogen zijn; lieden schijnen hunne overtuiging uit eene verdachte en onzuivere bron geput te hebben. De heer *van de Weyer*: Mij dunkt dat eene overtuiging, welke door de helft der vergadering gedeeld wordt, [illegible] moet steunen. De heer *Nothomb*: Onze afgevaardigden zijn den 8 januarij bij den heer *Sebastiani* toegelaten. Zij hebben om een spoedig en plegtig gehoor bij den Koning der Franschen verzocht. Ik heb eenen koerier naar Parijs gezonden, om van onze afgevaardigden en den heer *de Celles* binnen tweemaal vier en twintig uuren een stellig antwoord te vragen. De president: heeft ook nog iemand iemand iets te vragen? De *vergadering*: Neen.

Daarna werden de de bureaux vernieuwd en de president, vice-presidenten en secretarissen voor de volgende maand herkozen, eindigende de zitting met het verwerpen van het voorstel van den president, om het ontwerp van wet over de verkiezingen te lezen, aangezien het ontwerp reeds gedrukt en aan de leden rondgedeeld was, en met de indeeling in sectien. Morgen zal het voorstel van den heer *van Meenen* en dat van den heer *de Tacqz*, beide voor de transitoire wet tot het in werking brengen der constitutie loopende, in deliberatie worden gebragt.

Zitting van den 11.

In de zitting van den 11 dezer, is het voorstel van den heer *van Meenen*, over de transitoire wet, tot het in werking brengen der constitutie met 63 tegen 44 stemmen aangenomen, dat van den heer *de Tacqz*, houdende een eenig artikel, is met algemeene stemmen doorgegaan, luidende dit artikel als volgt:

«Wanneer de constitutie van het belgische volk obligatoir

wezen zal en tot aan de herziening van het strafwetboek, zullen de artikelen 28, 29 en 31 van dit wetboek toepasselijk zijn op de personen, welke veroordeeld zijn tot een der straffen, op welke, bij de tegenwoordige wetgeving, de burgerlijke dood gesteld is.

Zitting van den 12.

Na het lezen eeniger petitien, neemt de heer *de Gerlache* het woord en zegt: ik heb van den heer *Surlet de Chokier*, president van het congres, in deputatie te Parijs, den volgenden brief ontvangen:

Mijnheer de president!

De door het congres gezonden deputatie, om aan den hertog van Nemours de kroon, hem opgedragen door de vertegenwoordigers der belgische natie, aan te bieden, was naauwelijks te Parijs gekomen of is met den minister van buitenlandsche zaken in conferentie getreden, over de gewigtige zending, waarmede hij is belast geworden. Sedert hebben drie conferentien van verscheidene uren plaats gehad, waarin het onderwerp van alle zijden is onderzocht en bediscutieerd geworden. Ik zal niet ontveinzen, mijnheer de president, dat er zware, bijna onoverkomelijke moeijelijkheden zich ten aanzien der aanneming schijnen op te doen. De grootste hinderpaal is de vrees voor eenen algemeenen oorlog, die deze aanneming zou kunnen veroorzaken; eenen oorlog, voor welken Frankrijk niet zou terugwijken, zoo het belangen gold, die zijne eer, zijne waardigheid of onafhankelijkheid zouden kunnen kwetsen, maar die weinig bijval zou vinden, wanneer hij alleen door familiebelangen of de dynastie ontstaan werd.

Behalve de officiele conferentien, die tusschen de deputatie en den minister van buitenlandsche zaken hebben plaats gehad, hebben wij de eer genoten bij den Koning te zijn toegelaten geworden en met Z. M. verscheiden malen een particulier onderhoud gehad te hebben.

Moeijelijk, mijnheer de president, zou ik u de belangstelling en welwillendheid kunnen schetsen, met welke *Lodewijk Filips* ons ontvangen heeft en hoezeer de keus der Belgen, om zijn jeugdigen zoon tot hunnen troon te roepen, hem getroffen heeft. De Koning der Franschen wenschte, dat de Belgen wel overtuigd waren, dat zij geen beteren vriend dan hem hadden, dat niemand ter wereld, vuriger dan hij, verlangt hunne onafhankelijkheid en geluk hen te verzekeren. Ieder onzer heeft, bij die onderscheiden mondgesprekken zich kunnen overtuigen, dat de Koning hoofdzakelijk weerhouden werd, door de vrees van die zelfde bekende eerzucht beschuldigd te worden, welke *Napoleon* de leden zijner familie op vreemde troonen deed plaatsen; hij wil niet, dat men hem beschuldigt van, om zijnen zoon eene kroon op te zetten, eenen oorlog te hebben aangestoken, welke meer en meer blijkt onvermijdelijk te zullen worden, wanneer hij ons voorstel aanneemt.

Ik verzoek u intusschen, mijnheer de president, op te merken dat wij tot heden slechts partikuliere audientien van Z. M. gehad hebben, en dat, tot op den dag, die zeer nabij is, waarop wij tot eene plegtige audientie zullen zijn toegelaten geworden, en wanneer wij gevolgelijk het officiele antwoord des Konings gekregen zullen hebben, wij de weigering nog niet als eene zekere en vastbepaalde zaak moeten aanmerken.

Wat wij, overigens, als stellig, in onze conferentien met den minister van buitenlandsche zaken vernomen hebben, komt hierop neer, dat de verkiezing van den hertog van Leuchtenberg door de Mogendheden niet erkend zou zijn geworden (het congres zal ten spoedigste het bewijs er van, uit de officiele mededeelingen gekregen hebben); dat zij zich houden verzetten tegen elke poging van den Prins van Oranje, om in Belgie een gezag te hernemen, dat hij en zijne familie verloren heeft, welke poging slechts de rust in ons vaderland en die der naburige staten in de waagschaal zou kunnen stellen; dat eindelijk Frankrijk onze belangen als zijne eigene zal ondersteunen, en dat, ten aanzien der punten, betrekkelijk de schuld, onze grenzen en onze onafhankelijkheid, wij op zijne ondersteuning en onveranderlijke bescherming kunnen rekenen.

Ik geloof niet, mijnheer de president, dat de plegtige voorstelling van de deputatie des congres aan den Koning der Franschen, plaats hebben zal voor het begin der volgende week. Mogten de woorden, die van den troon zullen gegeven worden, zoodanig wezen, dat zij aan de verwachting en de wenschen aller Belgen beantwoorden! Mogten zij strekken om aan ons vaderland den vrede, de eendragt en de vrijheid te verzekeren! Ontvang, mijn heer de president, de uitdrukking der gevoelens mijner achting.

Parys, (Get.) *Surlet de Chokier.*
den 10 February 1831.

Na de lezing van dezen brief, doet de heer *Lebeau* een voorstel, in naam der belgisch natie, dat het congres een besluit zou nemen, waarbij een luitenant generaal voor het koningrijk zou benoemd worden, die de magt van het hoofd van den staat, volgens de constitutie, zou uitoefenen, tot zoo lang de door het congres gekozen koning, de kroon zou aangenomen en de constitutie bezworen zou hebben; zullende de constitutie verpligtend wezen, onmiddellijk na de benoeming van den luitenant generaal des koningrijks. Dit voorstel wordt naar de secten verzonden.

Daarop worden de discussien over de verkiezingswet geopend. Het eerste artikel, inhoudende, dat men Belg moet zijn, den ouderdom van vijfentwintig jaren bereikt hebben en de vastgestelde quota in de belasting betalen, wordt, na verscheiden amendementen, die allen verworpen zijn, weder aangenomen. Daarop gaat men over tot het 2 artikel, dat de belasting van de vrouw bij die van den man, die van de weduwe bij de belasting van den zoon, en die van minderjarige kinderen bij die des vaders zullen gerekend worden. Na eenige discussien over dit artikel, merkt de heer *Robaulx* op, dat er slechts 60 leden tegenwoordig zijn; dit wordt bij het appel nominaal zoo bevonden; het getal leden tot stemming dus ongenoegzaam zijnde, scheidt de president de vergadering.

— Ons dagblad *l'Emancipation* neemt een artikel over uit het parijsche dagblad *l'Avenir*, van den 9 dezer, en van den volgenden inhoud:

«Men kondigt heden avond aan, dat de Koning der Franschen de kroon van Belgie voor den hertog van Nemours heeft aangenomen.» — Dit berigt verdient bevestiging en komt vrij onwaarschijnlijk voor.

Uittreksel uit eenen brief van Aken van den 8 februarij:

«De generaal kommandant dezer stad heeft *heden* een koninklijk besluit bekend gemaakt, waarbij de landweer der geheele (Pruissische) monarchie, van den ouderdom van 20 tot 25 jaren opgeroepen wordt. De pionniers en fusiliers worden op den voet van oorlog gewapend en moeten zich gereed houden, om op het eerste bevel te marcheren; zij zijn van spaden, bijlen en alle noodige veldwerktuigen voorzien. Of deze toebereidselen slechts geveinsd, dan of dezelve wezenlijk zijn, is niet bekend. Het is niettemin zeker, dat Pruissen groote toebereidselen maakt; men wacht binnen een loop van acht dagen, eene stellige verklaring van de zijde van ons kabinet.»

ANTWERPEN, 13 February.

Ons *Journal* van heden behelst het protocol van den 7 februarij, hetzelve luidt als volgt:

«De gevolmagtigde van Frankrijk heeft de conferentie geopend met eene verklaring, houdende, dat het gouvernement des konings van Frankrijk, als uit den inhoud van het protocol van den 20 januarij, no. 11, voortvloeijende, beschouwde het reeds te vooren door den koning genomen besluit, om de souvereiniteit van Belgie voor den hertog van Nemours, indien dezelve hem door het brusselsche congres werd aangeboden, niet aan te nemen; en dat Z. M. de Koning der Franschen, thans onderrigt zijnde, dat dit aanbod werkelijk zou plaats hebben, hem gelast had, om de te voren te dien opzigte gedane verklaringen, *als onveranderlijk zynde*, te herhalen. De gevolmagtigden hebben besloten, dat deze mededeeling in het tegenwoordig protocol zou worden geplaatst en hebben vervolgens in bedenking genomen het geval, dat hetzelfde aanbod van souvereiniteit den hertog van Leuchtenberg mogt worden gedaan.

»Eenstemmig erkend hebbende, dat deze keuze niet overeenkomen zou met een der grondbeginselen, in het protocol no. 7. van den 27 januarij aangenomen, houdende: »Dat de Souverein »van Belgie noodwendig moet beantwoorden aan de grondbe»ginselen van het bestaan van dat land zelve en, door zijnen »persoonlijken stand, aan de veiligheid der naburige staten moet »voldoen;»

»Zoo hebben de gevolmagtigden besloten, dat indien de souvereiniteit van Belgie, door het congres, den hertog van Leuchtenberg mogt worden aangeboden, en indien die prins dezelve mogt aannemen, hij door geene der vijf hoven erkend zou worden.

» (Get.) *Esterhazy, Weisenberg, Talleyrand, Palmerston, Bulow, Lieven.*

Nederlanden.

'sHERTOGENBOSCH, 14 *February.*

Eergisteren heeft ten stadhuize alhier de gewone halfjarige promotie der studerende jeugd en de uitdeeling der prijzen in tegenwoordigheid eener aanzienlijke menigte uit onderscheidene standen plaats gehad; bij die gelegenheid heeft de eerwaarde heer *Vollers*, rector, eene voortreffelijke en doelmatige redevoering gehouden, ten betoge, dat de scholen en de letteren voor elken mensch in het bijzonder noodzakelijk zijn. (*Scholae et literae cum privato quocumque homine necessitudinem habent.*)

— Slechts korten tijd geleden deelden wij het ongeluk mede, hetwelk alhier op de stads boombrug was voorgevallen, en een ieder nog versch in het geheugen ligt; een dergelijk niet minder verschrikkelijk ongeval, heeft gisteren namiddag omstreeks ten vijf ure op 's landsbrug, liggende over de Zuid-Willemsvaart,

op de hoogte van S.-Teuniskapel, alwaar wederom plaats gehad. Onder het neerlaten dier brug, waarop zich eenige personen bevonden, is, gelijk verhaalt wordt, de ketting losgeraakt, waardoor de balans het evenwigt verloren hebbende benevens de brug door den val aan stukken zijn geslagen; de brugwachter *Rysenburg* is in het water gevallen, doch door spoedige hulp gelukkiglijk gered, de personen van *Jacobus Mesotte, Maria Meyer, Frans Groenendaal, Jan van Gulpen* en *twee* kinderen van zekeren *Dubois*, zijn zwaar gekwetst, zoodanig, dat men voor het leven van deze vier laatsten zeer beducht is; niemand echter, zoo men verneemt, heeft bij dit ongeluk tot nog toe het leven verloren.

— Volgens koninklijk besluit, zal er, binnen 's Gravenhage eene *compagnie werklieden* worden geformeerd, om gedurende dezen oorlog, bij het leger te velde te dienen; zullende bij die compagnie worden aangenomen, bakkers, slagters, metselaars, timmerlieden en smits, allen op voordeelige conditien, mits aan de vereischten voldoende, bestaande in geschiktheid voor hun beroep, goed zedelijk gedrag en eene goede gezondheid, om tegen de vermoeijenissen van den oorlog bestand te zijn. De kolonel *van Tellegen*, plaatselijke kommandant van 's Hage, is met de organisatie dier compagnie belast.

— Bij een besluit van Z. M., van den 11 dezer, is bepaald, dat voortaan, ten allen tijde, een van 's lands oorlogsschepen den naam van *van Speyk* zal voeren, zijnde tot een begin, de korvet *de Argo*, welke te Amsterdam in constructie ligt, met dien naam herdoopt.

— De staatsraad, administrateur van de registratie, het kadaster en de loterijen, heeft, bij eene missive van den 27 der vorige maand, aan de heeren gouverneurs te kennen gegeven, dat, ten gevolge van de daartoe gedane vraag door den ontvanger der registratie, te 's Gravenhage, de hierna volgende vragen aan Z. Exc. den minister van financien zijn onderworpen geworden, als:

1.° Kunnen schatkistbiljetten in ontvang aangenomen worden voor contracten van aannemingen door partikulieren, met de onderscheidene ministerien en departementen van algemeen bestuur aangegaan, waarvan de goedkeuring in het afgeloopen jaar heeft plaats gehad, dan welke, uit hoofde van den daarvoor gestelden termijn, eerst dit jaar ter registratie worden aangeboden.

2.° Of de voldoening van het regt van successie, verschuldigd van nalatenschappen, gevallen voor 1831, en waarvan bereids aangifte is gedaan, doch waarvan de termijn tot verbetering nog niet is verstreken, in schatkistbiljetten kan worden gekweten? en

3.° Of de notarissen, welke als verantwoordelijk zijnde, voor de voldoening der regten van de door hen ter registratie aangeboden wordende acten, en alzoo voor de belastingschuldigen moeten worden gehouden, het gezamenlijk bedrag van de door hen op eenen dag ter registratie ingezondene acten, met schatkistbiljetten kunnen voldoen?

Daarop is door Z. Exc. den minister geantwoord:

a. Dat, volgens nadere overwegingen van zijne excellentie den minister van financien, de aanneming van schatkistbiljetten *niet* zal behooren te worden geweigerd, in de beide eerste gevallen door hem verheld, en alzoo ten dien aanzien zal kunnen worden toegepast het 3de punt der circulaire van 30 december 1830, n.° 526.

b. Dat het *cumuleren* van regten door de notarissen, om die met schatkistbiljetten te voldoen, in strijd zoude staan met het geen *sub* n.° 1, bij de zoo even aangehaalde circulaire, is gezegd, en mitsdien *geene* zoodanige *cumulatie* behoort te worden toegelaten.

— De staatsraad, administrateur der posterijen heeft voorloopig en bij wijze van tijdelijke voorziening, vrijdom van port toegekend, ten behoeve van de officiele correspondentie over en weder gevoerd wordende:

a tusschen de respectieve plaatselijke besturen onderling, over de zaken der mobiele schutterijen;

b tusschen dezelve plaatselijke besturen en den kommanderenden officier van het corps mobiele schutterij, tot hunne gemeente behoorende; en

c tusschen den algemeenen raad van administratie der mobiele schutterijen te 's Gravenhage, en de bevelhebbers der onderscheiden corpsen dier schutterij.

Deze vrijdom zal echter onderworpen zijn aan de verpligting, om de brieven en pakketten onder kruisband te verzenden, en daarop het gewone contreseing te plaatsen.

— Prins *Frederik* is, in den nacht van den 7 op den 8, aan boord eener stoomboot, voorbij Antwerpen gevaren. Hij heeft zich naar de citadel begeven en is voor dat de dag aanbrak, weder vertrokken. (*Journal d'Anvers.*)

— De eerste luitenant *Scheltius*, die op de grenzen van Staats-Vlaanderen door de vijandelijke troepen was aangehouden, terwijl hij zich naar hunne voorposten als parlementair begaf, om een zijner manschappen terug te vorderen, is dezer dagen te Sas van Gend teruggekomen, medebrengende eenen brief van den generaal *Duvivier* aan den luitenant-kolonel *Ledel*, waarbij deze te kennen geeft, dat het ophouden van genoemden officier geenszins aan vijandelijke bedoelingen moest worden toegeschreven, maar geschied was, om hem vrij te waren voor mishandelingen waaraan hij welligt zou zijn blootgesteld geweest.

— Men meldt uit Neurenberg, van den 5 februarij:

Een brief uit het Nassausche berigt, dat het eenige punt, hetwelk thans nog ten aanzien der rijnvaart in geschil ligt, de stad Antwerpen betreft, welke de nederlandsche regering, nevens Amsterdam, Rotterdam en Dordrecht, als vrijhaven had aangeduid, doch thans onder dat getal niet meer begrepen wil hebben. Men gelooft, dat de overige belanghebbenden zich met den wensch van Holland te dien opzigte vereenigen zullen.

[illegible]

AMSTERDAM, 14 FEBRUARIJ.

[illegible]				
Recepissen geldleening 1831	5	pCt.	[illegible]	[illegible]
Werkelijke Schuld	[illegible]	»	[illegible]	[illegible]
Uitgestelde dito			[illegible]	[illegible]
Kansbiljetten			[illegible]	[illegible]
Amortisatie-Syndikaat	[illegible]	»	[illegible]	66
Domein Losrenten	[illegible]	»	[illegible]	[illegible]
Handel-Maatschappij	[illegible]	»	[illegible]	[illegible]
[illegible]				
Inschrijving op het Grootboek	5	»	[illegible]	[illegible]
Certifikaten van dito		»		
[illegible]				
Bij *Hope* en C°	5	»	[illegible]	[illegible]
Negociatie 1828	[illegible]	»	87	[illegible]
Inschrijving op het Grootboek	6	»	[illegible]	[illegible]
Certifikaten van dito		»	[illegible]	[illegible]
Cento dito Hamburgsche Adm.		»	[illegible]	[illegible]
Dito te Londen genegocieerd		»	[illegible]	[illegible]
[illegible]				
In Londen genegocieerd				
Idem 2e Ligting				
[illegible]				
Renten perpetuel			[illegible]	[illegible]
Neg. bij *Hope* en C°			[illegible]	[illegible]
Te Parijs en Londen gedom.				
Coupons				
[illegible]				
Loten		*f*		
[illegible]				
Bank	5	pCt.	85¾ - 87¼	
Dito	4	»		
Certifikaten	2½	»		
Metaliek	5	»	84 - 85¼	85
Dito	2½	»		
Dito te Londen genegocieerd	5	»		
Bank-Aktien	3	»		
Aandeelen *f* 100 bij *Rotschild*		»		
Dito » 250 dito	4	»		
NAPELS.				
Cert. bij *Lamaison* en *Bouwer*	5	»		
Dito Napelsche Adm.	4	»	58¾ - 59¾	59⅛
Dito te Londen genegocieerd	5	»		
DENEMARKEN.				
Negociatie in Londen	3	»	57¾ - 58¼	
ENGELAND.				
Geconsolideerde	[illegible]	»	[illegible]	[illegible]

Te 's BOSCH, bij de GEBROEDERS LANGENHUYSEN, Drukkers en Uitgevers, Apostelstraat, H, n° 20.